

1.Sviatok vianočný, 25.12.2025

Biblický text: Lukáš 2,11

„Lebo dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“

Na Štedrý večer sme si pripomenuli, že Pán Boh prišiel do sveta. Dnes, na 1. sviatok vianočný, ideme o krok ďalej: to posolstvo dnešného dňa je – **Pán Boh je tu**. Nie len v zbožnosti kultu, nie len v príbehoch, ale v prítomnej skutočnosti.

Anjelská zvesť pastierom začína slovom, ktoré je v celom Lukášovom evanjeliu veľmi dôležité: slovom „**dnes**“. Nie: *kedysi dávno*; Nie: *raz v budúcnosti*. Ale: **dnes**.

Keď anjel hovorí pastierom: „*Dnes sa vám narodil Spasiteľ*“ (Lk 2,11), nehovorí len o dátume. Hovorí o tom, že **Božie konanie sa deje teraz – v tomto okamihu, v tejto realite, v týchto podmienkach**. Nie po tom, čo sa svet polepší. Nie keď ľudia dozrejú. Nie keď bude pokojnejšie obdobie. Ale dnes – uprostred noci, chudoby, okraja spoločnosti.

Lukáš toto slovo používa cielene a opakovane. Je to akoby jeho evanjelium hovorilo: **spása nie je spomienka ani sľub na neurčito, ale udalosť, ktorá sa chce dotknúť prítomného života**.

Keď Ježiš v Nazarete povie: „*Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli*“ (Lk 4,21), zrazu už nejde o dávne proroctvá, ale o **okamih rozhodnutia**. Poslucháči nemôžu zostať neutrálni. „Dnes“ ich stavia pred otázku: čo s tým urobím?

Podobne pri Zachejovi zaznie: „*Dnes prišla spása do tohto domu*“ (Lk 19,9). Nie až po tom, čo Zacheus všetko napraví. Nie keď sa stane lepším človekom. **Spása prichádza dnes – a práve ona ho mení**.

A keď Ježiš na kríži povie lotrovi: „*Dnes budeš so mnou v raji*“ (Lk 23,43), „dnes“ sa stáva slovom nádeje aj na samom konci. Znamená: **ani posledná chvíľa nie je mimo Božieho času**.

Preto „dnes“ v anjelskej zvesti pastierom hovorí aj nám: nečakaj na ideálnejší život, hlbšiu vieru, pokojnejšiu etapu. Nečakaj, že niekedy budeš pripravenejší na stretnutie s Pánom Bohom. **Pán Boh prichádza do tvojho dnes – takého, aké je**.

Práve v evanjeliu podľa Lukáša je „**dnes**“ okamihom, keď sa Božie zaslúbenia stávajú skutočnosťou. Keď Pán Boh vstupuje do ľudskej prítomnosti a mení ju. Preto môžeme povedať: **Vianoce nie sú len spomienkou na minulosť, ale Božím konaním v danom, teda aj v našom čase**. To anjelské „dnes“ je skutočnosťou aj pre nás. **Dnes je Pán Boh tu!**

A anjel k tomu dodáva: „**narodil sa vám**“. Život každého z nás sa začína a začal narodením sa. Božia spása a naplnenie všetkých zaslúbení o záchrane človeka, neostali len nejakými myšlienkami, programom, sľubom či morálnou výzvou. Božia spása a naplnenie zaslúbení sa začali narodením svätého Boha do tohto sveta. Pán Boh si vyberá cestu obyčajného ľudského života. Rodí sa, rastie, dýcha, potrebuje ochranu. Preto sa príbeh Božieho dieťaťa nedá oddeliť od príbehu človeka. Sú prepojené. Môj život a život Božieho dieťaťa, Pána Ježiša Krista, je prepojený.

A to Božie Dieťa dostáva meno a titul: **Spasiteľ**. To slovo malo vtedy veľkú váhu. Takto sa označovali aj vládcovia a cisári. Lukáš ale robí radikálne vyhlásenie: **skutočný Spasiteľ nesedí na tróne, ale leží v jasliach**. Jeho život je tak prepojený s obyčajnosťou ľudí. Odmietol ostať vzdialený, ale rozhodol sa byť súčasťou veľmi konkrétny ľudských príbehov. Môjho a tvojho príbehu. Tak, ako veľmi adresne anjeli šli za pastiermi a im zvestovali Boží príchod, tak dnešné Božie Slovo veľmi adresne hovorí k nám. To vám sa narodil Spasiteľ. Tebe a mne sa narodil Spasiteľ.

A je to Spasiteľ „**ktorý je Kristus Pán**“. Toto je paradox Vianoc. Dieťa v jasliach je Mesiáš, je Boží Pomazaný. Dieťa v jasliach je Pán.

V Ňom je samotný Boh prítomný nie autoritou strachu, ale autoritou lásky, ktorá sa skláňa k človeku. Lásky, ktorá sa rozhodla nevzdať nikoho z nás. Lásky, ktorá sa rozhodla prísť k nám, aby spojila svoj život s naším. Aby zostala medzi nami mocou svojho Ducha.

Prvý vianočný sviatok nám teda nehovorí len, že Boh prišiel. Hovorí nám, že Pán Boh zostal. A že Jeho prítomnosť má meno: Spasiteľ.

Možno aj my dnes stojíme ako pastieri – uprostred svojho obyčajného života, s otázkami, obavami, neistotami. Pamätám si okamih, keď nám dcéra povedala, že sa chce sťahovať do Pezinku a tam bývať a aj pracovať. Bolo to niekedy na prelome februára a marca. Moja prvá reakcia bola: tak si dospelá, máš právo ísť. No v skutočnosti som zápasila s veľkým strachom a obavami. Manžel s tým tak isto nebol uzročený. Neskôr, keď už bývala v Pezinku, som jej povedala: „Vieš, Gabi, bol to okamih veľmi veľkej viery. Nemala si dokončenú školu. Keď si odchádzala, boli pred tebou ešte dve štátnice. Nemala si prácu a dokonca ani istý byt. Bolo to len na skúšku s bytom. A ja som len stála a zápasila s miliónom otázok, obavami, neistotou. Nebolo ľahké ťa pustiť. Ale v jednej chvíli prišlo výnimočné uistenie. – „Pusti ju. Mám ju v rukách!“ – Pravdivosť tých slov vidím a cítim do dnes.

Áno, Pán a Boh je tu. Dnes. Jeho spása je blízko. Dnes nie sme odkázaní sami na seba, na svoje sily, na svoje schopnosti, na svoje rozhodnutia, či premyslené dôvody prečo áno, alebo nie. Dnes je tvoj a môj Pán a Boh tu. Jeho život je prepojený s mojím. s

Preto môžeme na 1. sviatok vianočný vyznať: Pán Boh nie je len v jasliach minulosti. Je prítomný v našom dnešku. Narodil sa Spasiteľ – a Jeho prítomnosť nás nesie.

Amen.